

Карпо. З радістю!

Іван. Став могорич!

Карпо, сьмість ся. За обідом вип'ємо: і по случаю приїзда братів, і могорич.

Іван. Ху! Неначе лантух піску лежав довго на плечах і раптом зсунувся, так легко стало! Робоча дисципліна — чудове слово! За що не візьмись, без цієї дисципліни нічого не зробиш! Ну, тепер і я чоловік — хоч і строковий!

Демид. Ну, як так, так — так! Нехай буде по вашому: стаю і я в строк!

Іван. Тільки не годуй кандьором, бо підніму бунт. Карпо і всі сміються. Входить Явдоха, а потім Васирина.

Ява VIII.

Тіж, Явдоха й Васирина.

Явдоха. А, Демид Семенович! Я вас пізнала в вікно! Чого ж це ви так довго не заглядали до нас.

Демид. Ніколи було.

Іван. За те ж тепер нанявся в Карпа у строк до Семе́на.

Явдоха. Що?

Іван. І я строковий!

Явдоха. Та відчепіться, що ви мелете.

Входи
Демид,
Д
Скінч
Що ж
І
В
Маня,
Д
І
сміється
В
Д
телем,
В
ралась
І
виходи
В
Д
чи піс
коли і
ще й д
кладат
І
ранньо
В
І
ковий!